

Az erdők szerepe a légköri csapadék, párolgás és hőmérsék körül.

Nancy környékén Matthieu A. ur három figyelő állomást létesített szintén azon czélból, mint Ebermeyer, ki tudvalevőleg az erdők climatologiai szerepét észleli. A. Matthieu vezetése alatt álló observatoriumok már 1867. óta működésben lévén, az 1877-ig feljegyzett adatokat a párisi központi hivatal épen csak imént bocsátotta ki (Meteorologie comparée agricole et forestière) s minthogy épen e füzetek szerkesztőjének tollából Ebermeyer hasonlószerű működése ismertette volt, e helyen mi csak a gazdag adattárból levont végkövetkeztetéseket látjuk szükségesnek felemlíteni a mint következnek.

1. Erdős tájon, mint általában tapasztalni lehet, nagyobb az esőbőség.

2. Lomberdőkben az évi esőmennyiség $0\cdot915^0/0$ hatol be talajvizként a talajba, s a lombornyó csupán $0\cdot085^0/0$ vesz fel.

3. Ugyancsak lomberdőben a lombzat nyári időszakban kétszer több nedvességet vesz fel a körlégből, mint a mennyi télen át a fa kérgén át behatol; következőleg a lombzat fokozza a nedvfelvételt.

4. A vizkisugárzás erdőtalajban csekélyebb, mint pusztá földön. Télen kétszeres erővel megy végbe, de nyáronta ötször annyit tesz ki a mennyiség, az egész évi eredmény átlagának meg háromszorossa. Erdőtalajba nemcsak mennyiségileg hatol be több víz, de nagyobb mértékben is köttetik le, a mi a tenyészet és források táplálására nézve kiválóképen előnyössé teszi.

5. Erdőségben 1·5 m. magasságban átlag állandóbb a hőmérséklet, mint szántók felett, s kevésbé megy szélsősé-

gekbe, úgy hogy míg nyáron nem hág oly magas fokra, télen aztán kevésbé is süllyed le.

6. A tavaszi és őszi éjek váratlan fagyát enyhítik, sőt teljesen paralysálják a fák az által, hogy föld felé irányuló hősugárzásuk segélyével a szomszédos légkör 0^0 hőmérsékletét 2— 8^0 -ig képesek enyhíteni, sokszor ép abban a perczen, mikor a legcsekélyebb süllyedés leforrázná a fejledező rügyeket és virágbimbókat. E tapasztalat folytán szakember kiméli is minden telhető módon a fák lombkoronáját, hogy a sarjadék annál biztosabban növekedhessék.

7. A hőmérséklet havi átlagának minimuma erdőben csekélyebb, mint mezőn; de ahoz képest a maximum sem felette magas.

8. Ennek folytán a havi hőmérséklet egy-egy időszakon át erdőségben egyenletesebb, és sem télen, sem ősszel és tavasszal nem változik oly rohamosan, mint téres helyen, úgy hogy a különbség csak tizedeket és századokat tesz ki közönségesen, s csupán a nyár folyamában emelkedik 1— 2^0 /₀-ra.

9. Mindezek folytán az erdők mindig mérséklő szerepet játszanak a körléggel szemben, a napi s havi átlagos hőmérséklet szabályozásában a perzselő hőség és zsibbasztó fagy enyhítésében kiválóképen üdvös tényezők, s a szigetek egyenletesebb temperaturájához közelítik a continens hőmérsékletét.

A fennebbiekben új és meglepő eredményt nem mutathatunk fel, de bőven elégséges a tudományos kísérleteknél, ha az általános elvek igazolásában kielégítik várakozásunkat. Ily szempontból kell venni a fennebbi sorokat is, melyek újabb bizonyítékot szolgáltatnak egyletünk titkárának jelégéhez hogy: „tiszteljük az erdőket, mert azok a mi jólétünk előmozdítói.”

Téglás Gábor.